

Oprindelig en fir-længet gård, der så blev til to længer. Den er helt ombygget i år 2000 af den forrige ejer. Foto: Morten Stricker

Min kone er flyttet ind til byen, men det kan jeg simpelthen ikke ...

Peter Maarup erkender, at lystejendommen i Madum må sælges, da der er for meget at holde alene. - Det er også rettidig omhu, forklarer den 63-årige skov- og landskabsingeniør.

HUS TIL SALG

Mette Grith Sørensen
meja@dagbladetholstebro.dk

MADUM: Peter Maarup elsker sin lystgård og de næsten fire hektar jord, fordelt på have, mark og skov, som hører med. Faktisk har han siddet "en dejlig, blæsende julidag" og skrevet en humoristisk liste over alle stedets herligheder, som han afleverer til journalisten.

Men desværre er han nødt til at forlade de 208 kvadratmeter hus, fordelt på to længer, og har derfor sit hjem siden 2005 til salg. Det er der flere grunde til.

- Konen og jeg er flyttet hver til sit. Stille og roligt og uden dramatik. Jeg tror, det ender med en skilsmisse. Hun ville gerne ind til byen, og det kan jeg altså ikke, forklarer han nøgternt, mens han sætter cola og vand på bordet i stuen, hvorfra der er en helt fantastisk udsigt til

have, mark og skov.

- Det er en skovhave. Jeg kan simpelthen ikke klare alt for lige hække, men jeg har været nødt til at klippe en del ned, for jeg vil også kunne kigge ud og nyde udsigten og se råvildtet, forklarer han.

I baggrunden lyder et udbrud fra den 192 centimeter høje fotograf. Han har slået hovedet imod en af tværbjælkerne i den lavloftede, originale del af gården fra 1827, der faktisk oprindeligt var fir-længet.

- Jeg er nødt til at tænke fremad. Vi er jo stadig to om huset her samt lejligheden i Holstebro, og jeg er nødt til at se lidt realistisk på min egen formåen også. Jeg kan godt holde lidt have, men ikke to hektarer, så man kan vel kalde det rettidig omhu. Jeg kan ikke det samme, som jeg kunne før, når jeg kom hjem efter en dags arbejde, forklarer den 63-årige Peter Maarup og tilføjer:

- Engang troede jeg ikke, at det var muligt, at det kunne

blive "for meget", men det må jeg jo nok erkende, at det kan. Det er for stort til hunden og jeg. Der skal holdes rent indenfor, og udenomsarealerne skal ses efter.

Lunderskov til Vestjylland

Peter er født i Tønder, men opvokset i Lunderskov ved Kolding. Han har dog altid følt en stærk tilknytning til Tønder, Skærbæk og Rømøområdet. Men efter uddannelsen som skov- og landskabsingeniør var det altså i Nordvestjylland, han lagde sit videre liv. I 1987 fik han arbejde ved Hedeselskabet som assistent for en skovfoged, og da denne stoppede, blev Peter skovfoged og var der ti år mere. Men i 2005 sprang han ud som selvstændig og har været det siden.

- Skovejere og landmænd hyrer mig til at rådgive dem ind i alle krinkelkroge og også til at få arbejdet udført. Nogle opgaver er jeg kun rådgiver på, og så kommer der andre og udfører arbejdet. Jeg laver skovrejsning på privat jord for eksempel, siger han.

Gården på Skorkærvej 9 i Madum bød han og konen på - og vandt buddet - i 2005. Det var ikke nogen hindring for dem, at det var stråtagt.

- Nej, jeg har boet i stråtagt det meste af mit voksen-

Der er altid koldt vand i hannerne. Der er ingen naboer, der tjekker, om vinduerne eller bilen er blevet vasket for nylig. Her er råvildt, harer, pindsvin, pipfugle og insekter, muldvarpe i græsplænen - så der er dyrelarm hele tiden.

liv. Først i den gamle skole i Stråsø, og så på Filsøvej i et hus, lejet af Ulfborg Plantage. Det hørte med til jobbet i ti år. Stråtag er noget af det bedste at bo under. Stråene snakker med udeklimaet og giver en ro på den gamle bygning og dens udseende, synes jeg. Det ændrer form og udseende hvert år - det er et "levende tag", og det skal man kunne klare. Jeg synes, at det er dejligt, at der er køligt om sommeren i huset, og at der altid er tørt og godt på loftet, siger han.

- I går blæste det en halv pelikan, men man kan alligevel gå rundt i læ her, når vinden er i vest-nordvest på grund af træerne, siger Peter Maarup, der har Sørresig til salg. Foto: Morten Stricker

Stråtaget på den ene længe er 20 år gammelt, mens han selv har fået lagt det på den anden længe, som er cirka ti år gammelt. Man siger, at et stråtag holder cirka 40 år.

- Jeg elsker at være her, siger Peter med et lille suk og kigger ud i retning af den lil-

le skov på cirka en halv hektar med mange forskellige træarter, som han etablerede for den tidligere ejer.

Vind, stjerner og malkekøer

Han peger på listen foran sig og siger: - Jeg har skrevet det her...man kan høre og føle